

גלילידי

ראון גלילי
פרשת משפטים שקלים

בראשות הרה"ג ר' יגאל כהן שליט"א ראש מוסדות 'ביע אומר' וארגון 'ענפים'

"ואלה המשפטים"

אל אמונה ואין עוול

פרשת משפטים עוסקת ברובה בדיני ממונות - כל הדברים שבין אדם לחברו, דיני בית משפט ובית דין. לפעמים, בהלכות חושן משפט, נדמה כאילו יש עוול. אדם נתן הלוואה של עשרת אלפים שקלים, אבל לא לקח שני עדים כשרים. הלווה מתכחש להלוואה, ואתה הולך לבית הדין. הדיינים, צדיקים ויראי שמים, אומרים לך: "אנחנו מצטערים, אתה לא יכול לתבוע אותו. אין לנו עדים." על פי שני עדים יקום דבר".

האדם יוצא מבית הדין וצועק צעקה גדולה ומרה: "זה לא צודק! למה זה קרה לי?". אין אדם שלא נתקל במקרים כאלה בחייו, שהוא מרגיש שנעשה לו עוול. זה יכול להיות בגירושין, כשאדם עבד כל חייו ואשתו לוקחת חצי דירה. הוא אומר: "זה לא פייר, אני עבדתי!" על כך אומר הוזהר הקדוש דבר חשוב על הפסוק "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם". כלומר, כשאתה רואה

איזה דבר שנראה לכאורה לא פייר, "תשים את זה לפניהם".

מה המשמעות? אנחנו בעולם הזה היינו כבר בגלגולים קודמים. אומר לך הוזהר: אם מישהו לקח לך כסף ולא הצלחת לקבל אותו בדין, דע לך שאלוקים גלגל את הדבר הזה, כי אתה בגלגול הקודם היית חייב לו כסף ולא שילמת לו! חזרת לעולם הזה ואלוקים נתן לך את האפשרות שהכסף הזה יחזור אליו - לא בדרך היפה ביותר, אבל זהו דין צדק. האמת המושלמת היא רק אצל בורא עולם.

אתה מתחתן עם אשה, קונה בית. בגירושין היא לוקחת חצי דירה. אתה חושב שאתה מכיר אותה היום. אבל כנראה שיש לכם חיים קודמים ביחד, ובחיים ההם היית חייב לה הרבה דברים. יכול להיות שהתעללת בה בעבר, ועכשיו אתה צריך לחזור בגלגול עם תשובת המשקל - אתה תעבוד בעמל רב, והיא תקבל את הממון. אם שופט היה שומע זאת, היה אומר: "זה לא צודק, זה עוול".

גם בנוגע לירושה, אחים המאשימים את האח שלקח כסף מתחת למזרון - אומר הוזהר: כנראה שבגלגול הקודם כל האחים עשו עוול לאח הזה. אלוקים החליט שהוא יקבל יותר.

אם מישהו לקח לך, ואתה צועק גזל - אתה שוכח דבר אחד: יש מנהיג לבירה! אף אחד בעולם לא יכול לקחת לך אגורה אחת ממה שלא מגיע לו. אם הוא לקח את זה, כך גזרה חכמתו של האלוקים.

אנחנו יהודים מאמינים. גם אם איני מבין ואיני יודע, אני סומך על אבא שבשמים שהמשפט שלו הוא משפט צדק. ברור לי כשמש בצהריים שמה שקורה פה הוא אמת: "א-ל אמונה ואין עוול, צדיק וישר הוא" (דברים לב, ד).

שבת שלום ומבורך!

09 אשת חיל איך לדעת שאת האמת?

10 אמנות האהבה את מי צריך לעזוב?

10 יש חזל לישראל בעלי רגש סוחר...

11 טסט לבגרות מי מחזיק אצלי בחושכת?

12 חזוק לנער מה מצב האומה?

12 ענפי אבות מה אומרים ומה עושים?

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"פה	ב"ש
17:08	17:07	17:06	17:07*
18:00	17:58	17:58	18:00
18:37	18:35	18:34	18:38

ירושלים: לנהגים 40 דק' 16:47

הרב יגאל כהן שליט"א יהיה השליח שלך

לקיום מצוות מתנות לאביונים בו ביום!

קיום המצווה בהיזר

100% צדקה

לאביונים ותלמידי חכמים

חייגו עכשיו < 03-8000770

השנה מקיימים את מצוות מתנות לאביונים בהידור רב!

התורה ממלאה לך את הנשמה

משלחן רבנו

לכבוד מו"ר ועט"ר שר האמונה והבטחון הגאון הגדול ר' יגאל כהן שליט"א ראש מוסדות 'ביע אומר' בני ברק.

שמעתי מתלמיד חכם גדול בשיעור שבזמנינו מותר לקצר או להאריך את המזגן, אפילו אם זה לא המשכת מצב קיים דהיינו שאם המזגן אמור להידלק בעוד שעה מותר להקדים אותו, ורצייתי לשאול מה דעת מו"ר שליט"א.

בתודה מראש איתמר פירוב וינה אוסטריה ***

לכבוד ידידי ורעי הר"ר איתמר פירוב הי"ו.

אודות שאלת מר בענין לאחר או להקדים שעון שבת. הנה מרן זצ"ל [שר"ת יביע אומר ח"ג א"ח סי' יח] כתב שאם השעון שבת היה מכוון מערב לכבות אור החשמל בשעה מסוימת, ושוב נמלך להשאיר את האור דולק עוד שעה מאוחרת יותר, מותר להאריך את המצב בכדי שיאחר את זמן הכיבוי.

וכן הדין אם האור כבוי והוא עתיד להידלק ע"י שעון שבת ורוצים למנוע הדלקתו, מותר לעשות כן ע"י שינוי מתג החשמל ולהאריך מצבו הכבוי, וכן העלה בהליכות עולם [ח"ד עמ' עא-עב].

והמבואר בדבריו שם שאין להתיר אלא הארכת מצב קיים, אבל להקדים הדלקה או כיבוי אין להתיר [אלא א"כ הוא צורך מצוה ע"ש]. אמנם בנו הראש"ל ידידי ורעי הגאון הגדול ר' דוד יוסף בספר הלכה ברורה [חלק יז בשו"ת אוצרות יוסף שבסוף הספר סי' ג] כתב שבחשמל שאין בו חוט להט כמזגנים אפשר להקל אף להקדים הדלקה או כיבוי ע"ש טעמו.

ואף אני הקטן סבור כן והוא ע"פ דעת מרן זצ"ל בחזון עובדיה [שבת ח"ג עמ' תעו ומקור הדברים בפמ"ג סי' שכה בא"א סק"ו, וכן מדויק במג"א סי' שז סק"ז, ובא"ר שם ס"ק טו], דמה דקי"ל שבות דשבות במקום מצוה מותר, הוא אף ע"י ישראל שעושה כן בשינוי, וכל שכן בנד"ד, וע"פ רוב הוי במקום מצות עונג שבת.

אלא שצריך זהירות רבה בהוראה זו לרבים, כדי שלא יבוא לידי מכשול ח"ו, וזלזול בקדושת השבת.

וחשוב לציין שכל ההיתר הנ"ל הוא באופן שהשעון לא מפסיק פעולתו בהזנת הזיזים, וכן לא בשעונים דיגיטליים, וגם צריך לזהר שלא ידליק המזגן או שאר דברים באופן מידי אלא לאחר זמן.

ודבר נוסף שכתב מרן [ביבי"א שם] שיעשה תנאי מערב שבת, שאם ירצה יוכל להעלות או להוריד את זיזים כפי הצורך, ומועיל לזה תנאי פעם בשנה.

לסיכום: מותר להזיז בשבת את הזיזים של שעון השבת ולהמשיך מצב קיים (של כיבוי או הדלקה) בלבד, בין בפלאטה ובין במזגן.

בברכת כהנים באהבה יגאל כהן

דרר חדשה הרב מאיר כהן רב קהילה באור יהודה

במקומו הטבעי

טרם פטירתו, בירך יעקב אבינו עליו השלום את בניו השבטים, איש איש לפי ברכתו. אולם לכאורה, לא מצינו שם ברכות, שהרי אמר להם: יהודה - אריה, נפתלי - אילה, דן - נחש, ועוד, אם כן, מדוע נחשב זה לברכות? ומתריצים: "העמדת האדם על כוחותיו ותכונותיו היחודיות, היא הברכה הגדולה ביותר, ואינו צריך עוד לברכה. כי כל מה שיש אנשים מצליחים, כי אינם עובדים לפי התכונות והכשרונות הטבעיים שלהם. וזה שכתוב (שמות י, כג) "ולכל בני ישראל היה אור במושבתם", רוצה לומר: כאשר יהודי נמצא במושבו, במקומו הטבעי, אזי הוא מאיר ומצליח..."

השדה שלך

מובא בשם רבי נפתלי טרופ זיע"א, שאמר: "נאמר בפסוק (משלי כד, לא): "על שדה איש עצל עברתי, ועל כרם אדם חסר לב, והנה עלה כולו קמשונים, כסו פניו חרולים, וגדר אבניו נהרסה".

וביאר כך: "כל אדם יש לו את "השדה" שלו, בו הוא צריך לעבוד, וכל אחד יש לו סוג שדה אחר, השונה משל חברו, ואוי לו לאדם שמנלה את שדהו, והולך לעבוד בשדות אחרים, שום דבר לא ישיג מזה!

מה שחנן אותך

סיפר מרן רבי עובדיה יוסף זיע"א: "היה לי רב בישיבת "פורת יוסף" ושמו רבי אליהו לופס זיע"א, הוא נפטר בקיצור ימים. פעם הלך לבית מרקחת בשכונת הבוכרים, ניגש אל הרוקח שהיה תלמיד חכם, וביקש ממנו: "תעשה לי טובה, רצוני בעשב הנקרא "פלדור", (עשב זה מועיל מאוד לזכרון, ומאידך מסוכן מאוד), אנא תן לי מעט". אמר לו הרוקח: "אדוני הרב, האם אתה עושה לשם שמים, או בשביל להראות נפלאות לבריות, שאתה זוכר הכל, בשביל מה לך? מה שחנן אותך ה' יתברך, די לך! אמר לו רבי אליהו: אתה צודק, אני לא קונה..." מעדני מלך ח"א (עמוד פ"ד) וספר רבינו (עמוד רט"ז).

בהתאם לכוחותיך

אמר רבי דב יפה זיע"א: "כאשר אדם לומד מוסר כראוי, הוא מבין שהמוסר אומר לנו, שהקב"ה נתן לכל אחד את האפשרות להשיג, את מירב הטובה ושיא האושר.

כיצד? אם לכל אחד יהיה מה שהוא צריך להיות, בהתאם לכישוריו וליכולתו, הוא האדם החשוב ביותר. יש שאדם נשבר, מפני שלא הגיע למה שחבריו הגיעו, לאדם כזה אומר המוסר: "אין לך לקנא באחרים, אף אם הם בעלי כשרונות גדולים ממך, אף אחד אינו מוצלח יותר ממך, הכל תלוי בך. היה אתה מה שאתה מסוגל להיות, וכבר הנך החשוב ביותר בעולם הבא, שבו הכל נמדד לפי האמת. ועוד, דע לך, שגם בעולם הזה, כל מי שמשתדל כראוי לו, מובטח לו שייגיע לגדלות". הובא בהולכי נתיבות (עמוד רכ"א).

ענפים

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

גולא 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר | ארוחות מפנקות | צוות חם ואוהב

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

ההרשמה בעיצומה!

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל
הרב אחיה עובדיה

**מדי
שבת**

חכמת התורה בדיון עבד עברי

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם. כי תקנה עבד עברי, שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחופשי חנם". מכל המשפטים שיש, התורה התחילה דוקא בדיון של עבד עברי. מה, אין עוד מצוות?! וכי זו מצוה שנוהגת כל יום?! כנראה שכן, ישראל במצרים היו רגילים שאדם עובד בעצמו עד שהוא מתבגר ויוצא לפנסיה, ואז קונה עבד שיעבוד במקומו. והתורה מרחמת על העבדים, יעבדו שש שנים - ודי.

אומות העולם שואלים: אם התורה היא נגד עבדות, למה לא אסרה אותה לגמרי? הם חושבים שכביכול הם יותר "מתקדמים" מהתורה. "עבדים" זה היה מושג נפוץ וידוע, ולא מפסיקים דבר כזה בבת אחת, מה התורה עשתה? הגבילה את העבדות - רק שש שנים, שש שנים בלבד לעבוד בעבד עברי. ובעבד כנעני אפשר לעבוד כל הזמן - "ההתחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה, לעולם בהם תעבודו", מדוע? כי העבד הכנעני, נח לו שיעבוד אצל יהודי מאשר אצל אומות העולם, כיון שאצלם, כאשר כבר לא יוכל לעבוד, יזרקו אותו לאריות או לחיות רעות שיאכלו אותו, אצל עם ישראל זה אחרת, אם אתה לא יכול לעבוד - אל תעבוד, לך תנוח.

התורה גם אוסרת להעביד בפרך, "ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך". וגם בעבד כנעני לא עובדים בפרך, דואגים לו, נותנים לו לאכול, לא אומרים לו להגיש אוכל והוא רק מסתכל ולא נוגע, גם הוא אוכל! ככה חכמים הראשונים היו עושים, כאשר היו מארחים אנשים חשובים ומביאים כל מיני תבשילים, היו נותנים לעבד לאכול מכל תבשיל ותבשיל. אפילו שמותר מן הדין להעביד עבד כנעני בפרך - הרמב"ם אומר (פ"ט מהלכות עבדים ה"ח) להתנהג אליו ברחמנות, להביא לו אוכל ולא לשגע אותו. לא יבוא אחד ויאמר לעבד שלו: חכה כאן, תיכף אני חוזר, והוא הולך לישון שלש שעות, ומסכן העבד מחכה...

התורה אומרת לא לעשות ככה לעבדים, התורה רוצה שיהיו חיים טובים, חיים עם נחת, חיים עם שלווה. התורה היא נגד העבדות, אבל אי אפשר לשנות מן הקצה אל הקצה, לכן היא אומרת לכבד את העבד, לתת לו מה שהוא צריך ולא להכביד עליו, לא יתכן שאדם ישבור את עבדו בשביל הכבוד שלו.

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

אמונה בגבע
הרב גבע בן ששון
ראש מדרשיית 'גבעות
עולם' בהודו השרון

הצדיק של השבת

יום אחד בסוף השיעור, ליווה אותי מישהו והוא אומר לי: "הרב אני חייב לספר לך סיפור. הרב אתה זוכר שאמרתי לך שאני הולך לשבת סמינר? אמרתי לו: "כן". הרב, היה שם מישהו, חזות חילונית לגמרי, קעקועים בכל הגוף ומה שאתה לא רוצה... הרב הוא היה המצטיין, הוא היה הצדיק של השבת. "מה זאת אומרת? שאלתי". וענה לי: "שהבחור קיבל על עצמו את כל הקבלות! שבת, להניח תפילין, כשרות וכו'". ואני מודה ומתוודה. אני בערתי מקנאה.

החלטתי ללכת אליו לחדר, ואני קולט אותו במרפסת משחק בטלפון. הייתי בשוק. לא ידעתי איך להגיב.

לקראת צאת שבת הרב זמיר כהן עשה סימפוזיון. ואנשים שקבלו על עצמם קבלות עלו לבמה, הבחור עולה לבמה ואומר: "אני מקבל על עצמי שמירת שבת, לחזור בתשובה וכו'..." ואני יושב המום. רק לפני כמה שעות ראיתי אותו משחק בפאלפון, ואף אחד לא יודע את זה.

יצאה השבת, והחלטתי שאני חייב לגשת לדבר איתו. פניתי אליו: "איך קוראים לך?". הוא אומר לי: "ולדימיר".

אמרתי לו: "ולדימיר אני חייב לשאול אותך שאלה. למה שיקרת? למה קיבלת את כל הקבלות? למה 'שיחקת אותה הצדיק של השבת'? הרי שחקת בפאלפון. אני ראיתי!". באותו רגע שאמרתי לו את זה הוא נהיה אדום.

"מה ראית אותי?" הוא שאל.

אמרתי לו: "כן".

ואז הוא ביקש ממני - "אתה מבטיח לי שלא תספר מה שאומר לך?" הבטחתי.

"אני גוי!!! ואסור לי לשמור שבת. לכן הלכתי כל חצי שעה לשחק בפאלפון, אבל אני רוצה להתגייר, אני רוצה להיות יהודי טהור, וירא שמיים".

איזה מסר ענק זה בשבילנו!

כמה פעמים בחיים שלך את שופטת את החברה שלך? כמה פעמים אתה שופט את האשה שלך? כמה פעמים אתה שופט את הבוס שלך שלא הביא לך העלאה? כמה פעמים אתה שופט את השכן שלך שחנה לך בחנייה?

כמה פעמים בחיים שלנו אנחנו שופטים אנשים, בלי לדעת בכלל מה הם עוברים. אני הייתי שופט שנים על גבי שנים ולא היתה ברכה במעשה ידי.

למה אנחנו בכלל שופטים? הרי התורה אומרת לנו במפורש: "אל תדון אדם עד שתגיע למקומו". ואומר לכם את האמת - לעולם לא נגיע למקומו! אל תשפוט אף אחד, תסתכל רק על הצלחת שלך. כי מה ששלך שלך ומה שלא שלא שלך לעולם לא יהיה שלך!

הזדמנות מיוחדת להזמין את אחד מרבני הכולל של הרב יגאל כהן לחיזוק, השראה וזיכוי הרבים

חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכד'

בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים - תכניסו אור חדש!
התקשרו ונשמח לעזור <<< 03-8000-770

**גשמי ברכה
אצלכם בסלון**

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"
**שמירת
הלשון**
**"צדקה תציל
ממות"**
(חשלי, 1)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

סיפר לי אברך יקר ונחמד, המכבד כל אחד ואחד, שבשכונה שלו בנו בית כנסת מפואר, ברוב פאר והדר. וכל בוקר בתפילת שחרית, אחרי שנפרד מהמזרון והכרית, זכה הוא להיות האחראי על המנין, כך מתחילת הקמת הבנין. וכל בוקר הוא תופס פיקוד, ועל הקהל הוא מאוד אהוד. וזוכים להתפלל שם בכל יום, כל מילה ומילה בנחת כיהלום. ועונים אמן בכל הכח, ולא נותנים ליצר הרע מנוח. ואחר התפילה הם לומדים כמה הלכות, בטוב טעם ודעת ערוכות. וכך זה כמה שנים, שכולם באותו המנין נהנים. והשבוע כשסיימו להתפלל, ניגש אליו מתפלל בשם אריאל, במנין הוא די חדש, והוא מספר בלב נרגש, שאותו יהודי קבצן, שאוסף כסף במנין, הוא גר מאוד קרוב, ממש כאן ברחוב, והוא רק עושה עצמו כעני, וכך מרמה את השני. הוא אדם מבוסס כלכלית, שראהו נוהג במכונית, ולא נזקק יותר למונית. וכדאי יהודיע זאת לציבור, וכך לגמור את הסיפור. ולא כדאי בזה לחשות, וכעת הוא שואל מה עליו לעשות?

והשבתי מהרב חפץ חיים (כלל ו סעיף יא ובהגה שם), שכאשר איש מוחזק לעני, אסור לקבל את דיבת השני. כי דבר זה בכלל מקבל לשון הרע, ועלינו לדעת, את השתורה משמעת, שאין להאמין לדבריו, ולא לשאר אמריו. ומותר רק לחוש לדברי המספר, ואת דבריו לברר היטב. אבל אסור לגרום לעני שום הזק. וכל עוד שלא התבטלה החזקה, אינם רשאים לפטור עצמם מן הצדקה. ולסיום נאמר חיזוק באהבת ישראל, ובקרוב ממש נזכה לביאת הגואל.

הרב נח פלאי זצ"ל היה משגיח בשיבה הקדושה ישיבת חברון, והיה מקרין מאישיותו לתלמידיו המון. לפעמים באמצע השיעור היה הרב מתקשה לנשום, כי מחלת האסטמה איימה את גרונו לחסום. מיד היה הרב יוצא לבחוף לשאוף אויר, וכך את הנשימה מנסה להחזיר, ורק כעבור 20 דקות שהסדיר את נשימתו, חוזר היה למסור את דברי תורתו.

פעם אחת באמצע שיעור הרגיש שקשה לו לנשום, ואחרי דקה שוב חזר לשיעור פתאום. והיה זה לפלא בעיני תלמידיו.

אמר להם יצאתי החוצה וראיתי דבר ששנים היה לי כואב, חברי הטוב רצה לבנות וכמעט קיבל התקף לב, ששכניו שנים רבות התנגדו מאוד לדבר, וכשיצאתי ראיתי שאף פעם לא מאוחר. שמתי לב שהחבר בונה יחידת דיור מאד מפוארת, ופתאום הרגשתי עם שמחת החבר, שהכל לפתע עובר, ואיך שהאויר לנשמתי ברוך ה' מיד חוזר.

נזכה תמיד לשמוח שמחה אמיתית עם חברינו. אמן.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

**שאל את
הרב**
הרב נריה ברני
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

**האם מותר לשמוע שיעורי תורה במקלחת?
בחדר אמבטיה שאין בו בית הכסא מותר, אבל כשיש
בית הכסא אסור. וכשיש מחיצות מותר.**

(ע"פ המבואר בש"ע סי' פד ס"א. שו"ת יביע אומר ח"ה אר"ה סי' יא).

**אדם המחלל שבת בפרהסיא שמזג יין, האם
נאסר כל הבקבוק כדין יין נסך?**

מה שמזג בכוס נאסר, אבל שאר הבקבוק מותר. ואם
נגע ביין עצמו נאסר כל מה שנגע בו.

(ש"ע יר"ד סי' קכה ס"א, הליכות עולם ח"ז עמ' קנח).

**האם אפשר לעשות הבדלה על משקאות
קלים?**

אין להבדיל על משקאות קלים אפילו אם אין לו יין.
ומי שאין לו יין יכול להקל להבדיל על משקאות קלים ע"י
שיוסיף עליהם קצת ערק או משקה שיכר אחר, ובלבד שיהיה
רגילות לערבם כן.

(ש"ע סי' רצו ס"ב, חזו"ע שבת ח"ב עמ' קכד-ותח. שו"ת אבי בעורי סי' נט).

**האם מותר לי ללכת בשבת על הדשא
שהרבה פעמים תוך כדי הליכה נתלשים
עשבבים?**

מותר, כיון שאינו מתכוין לתלוש העשבבים. ואף בעשבים גדולים.

(ש"ע סי' שלו ס"ג. משנ"ב שם ס"ק כה. חזו"ע שבת ח"ג עמ' לא).

התקשרו עכשיו < 03-8000-770

**האור כבר מתפשט
ברחבי הארץ**

עלוני "יגל ליבי" כבר נמצאים בבתי כנסת,
שכונות וקהילות כל שבוע.
בואו להיות חלק מהאור שממשיך לגדול
הפיצו עוד קדושה, אמונה ושמחה

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר מבעד לעין הנכונה

היה היה מלך שהיתה לו רק רגל אחת ועין אחת. הוא רצה מאד שיעשו לו ציור קיר של עצמו, אך בתנאי שלא תיראה הנכות שלו. אף צייר לא רצה לקחת סיכון, שכן אם הציור לא ייצא טוב - הדבר יעלה לו בחייו, עד שהגיע צייר שהסכים לקחת את האתגר. אחרי יומיים של ציור, הוא חשף את היצירה. הוא צייר את המלך יושב על סוס אציל, בידו חץ וקשת. הוא נראה עוצם עין אחת כמכוון את החץ למטרה, וכך לא היה ניכר החיסרון ברגל, שכן הוא ישב על סוס, וגם בעין החסרה לא הבחינו, שכן הוא עצם אותה כדי לראות את המטרה.

לכל אחד מאתנו יש צדדים שהוא חזק בהם וצדדים שפחות. פרשת משפטים פותחת בדין של עבד עברי, שפירושו אדם שעשה טעות, גנב ונתפס, ואין לו כסף להחזיר את הגניבה. לשם כך הוא עובר לגור אצל משפחת אומנה ולעבוד אצלה, וכך להחזיר את אשר גזל.

הדין הזה מגיע מיד לאחר מתן תורה. לכאורה הייתי מצפה שלאחר מעמד הר סיני נדבר על דברים ברומו של עולם, על מצווות נעלות יותר, אולי תפילין או משהו מהקבלה, אבל לא על גנב. אבל המסר המועבר פה הינו שלא בועטים במי שעשה טעות, לא מבזים אותו, אלא עוזרים לו ונותנים לו צ'אנס נוסף לתקן, ועוד מקדימים את חשיבותו לפני דברים אחרים שנראים אולי "נעלים" יותר. ואם מישהו לא רוצה אותנו בחברתו, או כל הזמן מזלזל בנו ומדגיש בפנינו את חסרונותינו, אולי הוא לא אדם הנכון. שכן גם במיטבכם אתם לא תהיו "שווים" מספיק לאדם הלא נכון, אבל מצד שני, גם במצב הכי נמוך שלכם, האדם הנכון יזכיר לכם כמה אתם שווים.

יהי רצון שנלמד להסתכל זה על זה בזווית הכי מחמיאה, וגם אם עשינו, או מישהו אחר עשה טעות, ניתן את הצ'אנס ואת האפשרות לתקן.

■ "דע כי כל מה שנעשה לך - הוא לטובתך."

הנעליים החדשות

קוראים לי שלמה

כשאני נזכר בילדות שלי, אני זוכר בעיקר קושי. גדלתי בבית של 12

ילדים, בדירה קטנה, אבא עובד קשה, אמא מותשת. לא היו מותרות, לא חוגים, לא פינוקים. אבל הכי כאב לי... הנעליים. תמיד קיבלתי נעליים יד שניה מאחי הגדול. תמיד עם עקב עקום, ולפעמים הם היו אפילו קצת קטנות. אני זוכר שבכיתה ד', בשבוע שלפני פסח, המורה שאל כל אחד מהילדים איזה נעליים חדשות הוא קיבל. הילדים התחילו להקריא: "נעלי ספורט של אדידס!", "נעלי עור עם רוכסן!", וכשהגיע תורי, שתקתי.

אבל בלילה ההוא, אחרי שהלכתי לישון, קרה נס. אני זוכר את אבא לוחש לאמא: "הצלחתי למצוא משהו בשוק הבוקר. נעליים חדשות לשלומי. סוף סוף לא מיד שניה." למחרת בבוקר, על השולחן חיכתה לי קופסה. בפנים זוג נעליים שחורות, פשוטות, אבל חדשות! עם הריח החדש, עם השרוכים החדשים. הייתי הכי מאושר בעולם.

אחרי שנים, כשהתחתנתי, כבר היה לי עבודה מסודרת ופרנסה סבירה. אבל בפסח אחד, כשנכנסתי לחנות לקנות נעליים לבן שלי, פתאום נעצרתי. ראיתי ילד עומד בצד, מסתכל על המדף, ואמא שלו לוחשת לו: "אין לנו תקציב לכאלו נעליים השנה". ראיתי את עצמי בו. בלי לחשוב פעמיים, שאלתי את המוכרת בשקט מי זו האמא הזאת ואמרתי לה: "אני רוצה לשלם על זוג נעליים לילד הזה".

בליל הסדר, הבן שלי התלהב מהנעליים החדשות שלו. הסתכלתי עליו, ולרגע ראיתי את עצמי שוב עם הנעליים הראשונות שקיבלתי. ואז הבנתי. כל קושי שעברתי, כל נעל קרועה, כל רגע של בושה בנה אותי. לא הייתי אני בלי הילד הוא שעמד עם גרביים קרועות בחורף.

אז, כשאני רואה היום מישהו שקשה לו אני זוכר גם לי היה קשה. ואני משתדל לתת, גם אם זה בשקט.

בתרומה שלכם אתם
מאכילים בפועל
תינוקות רעבים
בואו להיות חלק <

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרתנו, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

חיים של שלום חלק ב'

אחיו הבכור, הוא קיבל למרות שהפסיד נכס עידית שבעידית לכאורה.

למה לכאורה? באחד הימים אברהם מקבל שיחת טלפון. על הקו עומד אחד מהיזמים המפורסמים בארץ. הוא בירר עם אברהם אודות השטח הקיים באזור הצפון ושאל אותו האם הוא אכן שייך לו. משהשיב בחיוב, היזם ביקש לשבת ולשוחח איתו והצהיר כי בכוונתו לרכוש ממנו את השטח.

הם תיאמו ביניהם פגישה כדי לנסות ולהגיע לחתימת חוזה. יום הפגישה הגיע, אברהם מגיע עם קו אוטובוס פנימי, ומולו נעצרת מכונית שרד מפוארת. מתוכו יוצא יחזקאל המדובר ופנה לבית הקפה הממוקם בקצה הדרך, לשבת ולשוחח יחד עם אברהם ביישוב הדעת. הוא שיתף את אברהם, על כך שבכוונתו להקים מרכז קניות ענק ורחב ידיים שיתפרס לאורך של דונמים רבים. וכעת לאחר שהחל את הבניה, הוא חייב לרכוש ממנו את השטח כדי להשלים את הבניה על הצד המושלם ביותר.

אברהם שמע את דבריו והתעניין על המקום. מפה לשם הוא הבין מתוכן הדברים, כי היזם מתכנן לפתוח את המקום בשבת. בעקבות כך, הוא הודיע לו שאין סיכוי בעולם שהוא ימכור את השטח שבבעלותו תמורת כל הון שבעולם. אך הוא לא ציין בפניו, מפני שחשש להיגרר לוויכוחים מיותרים, שהסיבה שהוא אינו מוכן למכור את השטח זה משום שהמקום מתוכנן להיות פתוח ביום שבת קודש.

יחזקאל חשב מצידו, שהבעיה היא בסכום הכסף. הוא החליט להעלות את הסכום בצורה משמעותית ביותר כמה אחוזים יותר מהשווי האמיתי שלו. אבל אברהם בשלו, לא

הנכסים המשובחים יותר. על אף שמדובר באח בכור שטוען ליותר."

אברהם החליט לישון על זה לילה ולחשוב בדיוק מה עליו לעשות ובצורה חכמה. בבוקר, הוא כבר קם עם תובנה שאליה הלב שלו כיוון מהתחלה: להיות חכם ולא צודק. הוא לא היה מסוגל לחשוב על כך שהוא מוותר על אח שלו בשביל מיקום ואיכות של נכס. הוא גם ידע, שאחיו חיים מצידו לשרוף את האסמים רק כדי לצאת עם מלא תאוותיו בידו.

בנסיון אחרון הוא צלצל לאחיו חיים וניסה להגיע איתו לפשרה בפעם האחרונה. חיים, שלל מצידו כל אפשרות של הסדר ומבחינתו גם מהסיבה שהוא בכור וגם מהסיבה שהנכסים שווים את אותו השווי, הרי שהוא מתבצר בעמדתו ובוחר להמשיך ולדרוש את הבניינים, ולהותיר את אברהם עם השטח אי שם בצפון הארץ.

השיחה הסתיימה ברוח לא טובה, ולא הובילה לכיוון טוב. משאברהם ראה כך ובהחלטה של רגע, הוא הסכים לוותר לאחיו על הבניינים והוא נטל את השטח. ואכן, כעבור ימים מספר, הוא קיבל את בעלות השטח והחיים המשיכו כהרגלם.

הגם שחלפו להם השנים, והאחים המשיכו לדבר כרגיל, הם דאגו תמיד לפסוח על נושא הירושה שהיה רגיש למדי עבור שניהם. השיחות שהתקיימו היו ענייניות ואף נפגשו לעתים בשמחות אחד של השני. אבל את הקשר שאברהם רצה שישאר עם

אברהם, בן תורה עם לב ענק, לא היה מוכן להפסיד את האח היחיד שיש לו בעולם תמורת בצע כסף. הוא החליט לסיים את הפגישה ביניהם בכך שמחר בבוקר הוא ישוחח איתו בטלפון ויעדכן אותו בהחלטה הסופית שהוא קיבל. שני האחים נפרדו לשלום. אברהם מגיע הביתה והחל לחשוב מה הכי נכון לעשות. הוא דן יחד עם אשתו על הנושא והעלה בפניה את הטענה הכי צודקת שיכולה היתה להיות. הרי בשנותיו האחרונות של האבא, מי שעמד לצידו וסייע לו בכל דבר זה היה הוא. הוא הפסיד מכך שעות רבות סביב המשפחה שלו, וגם שעות עבודה ולימוד הוא הפסיד, והכל למען כיבוד הורים. "מי שדאג ככה לאבא", טענה אשתו, "מעל כל ספק ראוי ונכון שיטול את

תקציר חשבוע
שעור: שלושה בניינים העומדים נטושים במרכז הארץ כתוצאה של סכסוך ירושה ישן. אב קבלן עשיר נפטר ללא צוואה, ולאחר שנים שבהן הבן הצעיר טיפל בו לבדו, התגלע ויכוח חריף עם האח הבכור על חלוקת הבניינים. האח הבכור דרש לעצמו את הבניינים הרווחיים, והאח הקטן ביקש חלוקה הוגנת. המחלוקת להגיע לבית משפט - והבניינים...

הספר שיכניס לכם שלוה בחיים

שער בטחון המבואר

ביאור נפלא מאת הרב יגאל כהן שליט"א על השער הרביעי מספר חובת הלבבות, הספר מחולק ללימוד יומי לכל ימי החודש

לרכישה מהירה
סרקו את הקוד

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

נעשה ונשמע

פרשת משפטים מהווה "נחיתה" מפוארת אל קרקע המציאות. לאחר המעמד הנשגב של מתן תורה בפרשת יתרו, היינו מצפים להמשיך לעולמות הכהונה והקדושה, אך התורה בוחרת לפתוח דווקא בדיני "שור שנגח" ויחסי שכנים. כאן טמון היסוד החינוכי העמוק ביותר: הרוחניות האמיתית נמדדת בפרטים הקטנים של חיי היומיום.

כשם שהתורה לא הסתפקה בעשרת הדיברות אלא ירדה לפרטי פרטים, כך עלינו לחנך את ילדינו. החינוך אינו רק דיבורים על "יראת שמים", אלא הקניית הרגלים מעשיים: דיבור בנחת, כיבוד רכוש הזולת ויכולת הוויתור. הילד בבית היהודי סופג ערכים לא דרך ספרים, אלא דרך הנהגת הוריו. כשהוא רואה אב המדקדק בהחזרת חוב או אם נזהרת בלשון הרע, הוא לומד שהתורה היא "תורת חיים".

בסוף הפרשה מופיע המכונן: "נעשה ונשמע". בחינוך המודרני נהוג להסביר לילד כל דבר לפני הביצוע, מה שהופך את הילד ל"שופט" של המציאות - אם ההסבר לא נראה לו, המחויבות מתפוגגת.

ההשקפה התורנית מלמדת אחרת: בסיס החינוך הוא הקבלה והצייות לסמכות ההורית.

כאשר ילד מתרגל לומר "נעשה" לפני ה"נשמע", הוא בונה בנפשו כלי של התבטלות בפני האמת. בעולם של "מה יוצא לי מזה", ה"נעשה" מלמד שיש אמת מוחלטת שאינה תלויה בהבנה רגעית.

חז"ל לימדונו: "אחרי הפעולות נמשכים הלבבות". יש דברים שניתן להבין רק דרך קיומם בפועל, ילד ששומר שבת כי "כך עושים אצלנו", יזכה בסוף להבין את מתיקותה. העשייה היא המפתח שפותח את דלת ההבנה.

כמו כן "הציות מהווה עוגן של בטחון" מעבר לבניין הרוחני, ה"נעשה" שקודם ל"נשמע" מעניק לילד משהו שחסר מאוד בעולם המודרני והוא בטחון. כאשר ילד יודע שיש סמכות הורית יציבה שאינה זקוקה לאישורו על כל צעד ושעל, הוא משתחרר מהנטל הכבד של "ניהול העולם" וקבלת החלטות שגדולות מכפי מידותיו.

ההתבטלות בפני האמת המוחלטת אינה "סוגרת" את הילד, אלא להפך - היא מעניקה לו קרקע מוצקה לעמוד עליה. דווקא מתוך הגבולות הברורים של הציות והאמון, צומח החופש האמיתי של הילד להתפתח בתוך מרחב מוגן ואוהב, בידיעה שיש מי שמנווט את הספינה בבטחה.

מוכן למכור את השטח. לאחר שיחזקאל הפציר בו ללא לאות, והבטיח שכל מה שהוא יאמר לו מקובל.

אברהם סיפר לו בעדינות שהוא מסרב למכור את השטח מהסיבה שהמקום עתיד להיפתח בשבת קודש, וכי מצפוננו לא נותן לו לסגור את העסקה. יחזקאל, ששמע את הדברים התרגש עד מאוד, ולמרות כל התכוננים שלו הוא החליט שהוא ירכוש את המקום, והתחייב בכתב בפני אברהם שהמקום יהיה סגור בשבת. במקביל לכך, התשלום עבור השטח יהיה מלוא הסכום האחרון שהוצע. העסקה התבשלה, החוזה נחתם, התשלום הוסדר והרכישה יצאה לדרך.

כחלוף מספר שבועות, אברהם פוגש את אחיו חיים במהלך אירוע משפחתי. מצב רוחו היה נראה בכי רע. הוא לא רקד, לא שמח ובקושי ישב לשוחח. אברהם, ניסה להבין מה מתחולל אצל אחיו הבכור, ושאל אותו לשלום מצב רוחו.

"אל תשאל מה קרה", השיב לו חיים. "כעת לאחר שהשקעתי עוד בבניה, קיבלתי מכתב התראה שעלי להפסיק את העבודות בעקבות חריגות בניה ואי בטיחות של המבנים. כפי שזה נראה כרגע, נתקעתי עם הבניינים, כולל השקעה שהיתה לאחר מכן ואפילו פרוטה שחוקה לא עברה מתחת ידי. וכעת, אני שרוי בחובות גדולים", שיתף חיים כשהוא פותח את סוגר לבו.

אברהם עודד אותו, ושיתף אותו על ההסכם שהוא חתם לאחרונה ועל הרווח העצום שיצא לו מזה. אברהם, בחר שגם לא לזנוח את אחיו וסייע לו לסגור את החובות.

את גודל שיעור המוסר שלמד יעקב מהסיפור, לא ניתן לדחוק לפינה. פעמים יוצר להתווכח על נושאים רגישים בתוך המשפחה, ובפרט על כספי ירושה, אבל שוכחים לרגע שהדבר החשוב ביותר למנוח זה לראות את ילדיו חיים בשלום ובאהבה. גם אם זה לא קורה משני הצדדים, בחרו את הצד של אברהם. להתעלות מעל הצדק, ולהשתדל להתנהל חכם.

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת < anafeam3@gmail.com

הצטרפו עכשיו לברכה כפולה!

03-8000-770

חוגגים ומתברכים

ידועה הסגולה להוסיף ברכה ביום השמחה ע"י קיום סעודת עניים למי שאין להם.

בתרומה חד-פעמית, אתם יכולים להיות שותפים במצווה אדירה ולהאכיל 200 איש לכבוד השמחה שלכם ←

לחיות באמונה
 הרבנית מיטל דאודי
 מרצה וסופרת

הכל לטובה

אנחנו כל הזמן שומעות בכל מקום שצריך לומר וגם להאמין ש"הכל לטובה". אני שומעת את זה בהרצאות, אני שומעת את זה ממכרים, אני שומעת את זה ברחוב, אני קוראת על זה בספרים, אבל האם זה באמת אפשרי? איך אני יכולה להרגיש ולהאמין בלב שלם שהכל לטובה גם אם אני רואה את הטוב שעומד מאחורי מה שקורה איתי?

יש תקופות בחיים שאת מרגישה שפשוט לא הולך לך. דברים לא מסתדרים כמו שאת רוצה וזה לא מוצא חן בעיניך... זה יכול להיות בעיות בשלום בית כשהבעל פתאום בוחר בדרך שלא מתאימה לך או עושה מעשה שלא מקובל עליך, זה יכול להיות ילד שיש לו מידות או התנהגות שלא עולה בקנה אחד עם איך שחשבת שהוא יתנהג כשיגדל, אלה יכולות להיות בעיות כלכליות פתאומיות או מתמשכות, זאת יכולה להיות בעיה בריאותית שצצה לפתע וגם בעיה בריאותית כרונית שאת

מתמודדת עימה מזה זמן רב אך לפתע את מרגישה שאין לך את הכח להכיל אותה יותר...

נתחיל בזה שעלינו להכיר במציאות כפי שהיא. 99% מהחיים שלנו מתנהלים שונה ממה שחשבנו, ציפינו או חלמנו. אשה היא יצור חכם בעל בינה יתרה. אנחנו חושבות בלי הפסקה ומתכננות בכל רגע של עירנות... אך בפועל המציאות מוכיחה לנו פעם אחר פעם שאנחנו בכלל לא בכיוון... ומשום מה אנחנו לא שמות לב לזה וכל פעם מתאכזבות מחדש. אנחנו לא מתייאשות מלתכנן כי יש לנו תקווה שהדברים יקרו כפי שאנחנו רוצות או חושבות לנכון... אך מתי עצרתי את עצמי ושאלתי: "מה בורא עולם חושב שנכון?".

אני מצאתי שיטה שמסייעת לי לבחור בחירות נכונות בחיים וגם לא להתאכזב לעולם! את השיטה הזאת גיליתי זמן קצר לאחר שחזרתי בתשובה, כשעשיתי שינוי קיצוני בחיים שלי ובדרך החשיבה שלי, כשהבנתי שכל השנים חשבתי לא נכון, התנהלתי לא נכון ובחרתי לא נכון... לפתע הדברים החלו להתבהר והענן שכיסה את הדברים הטובים במשך השנים שקדמו וכל הזמן היה שם, פשוט נעלם.

כדי שהשיטה הזאת תעבוד עבורך, את צריכה לרצות לעשות שינוי ולקבל את זה שהחיים שלך הולכים להשתנות, לתמיד. את צריכה להיות בעלת גישה פתוחה ומקבלת ולשחרר את כל הדעות הקדומות, ההרגלים המושרשים, בעצם כל מה שחשבת עד היום ככל הנראה עתיד להשתנות.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
 ראש "ענפים בהלכה"
 *2381

האם עושים הבדלה בעמידה או בישיבה?

מנהג בני ספרד בישיבה ואשכנזים נהגו לעמוד.

האם ניתן לתת כספי מעשר לבחור ישיבה בעל תשובה שאין תומכים בו?

אם אין מספקים לו צרכיו הבסיסיים זה מעשר כספים למהדרין.

האם אפשר לעשות פדיון נפש מכספי מעשר?

אין ליתן מכספי המעשר לפדיון נפש או פדיון כפרות.

מי שיושבת בבית ורואה את אור הברק מבחוץ ולא ראתה הברק עצמו, האם יכולה לברך "עושה מעשה בראשית"?

יכולה לברך גם שרואה רק את ההבזק.

שאלת הלכה צצה תמיד ברגע הכי פחות צפוי.

במקום להסתפק ולתהות, קבל מענה מידי בקו ההלכה "שאל את הרב" בראשות הרב נריה ברבי ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל - חייגו *2381

אין שמחה כהתרת הספקות.

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

חברתי היקרה

אני מכירה אותך... את כולך טוב. לימדת אותי הרבה אמונה ובטחון בחיים. אני מכירה אותך, הלב שלך טהור, את רוצה רק טוב. את אוהבת את ה' יתברך ומאמינה ביכולתו.

אני גם מכירה אותך בנפילות, התגברת ככל יכולתך בעבר בשביל לקום... גם כשהבגדים התלכלכו, לא עניין אותך... שמחת שאת בכיוון... שאת מסתכלת תמיד למעלה ומרגישה את החיוך כלפיך.

ידענו שזו הדרך הנכונה והטובה. לימדת אותי המון חיוקים מרבי נחמן, לימדת אותי איך מכל דבר קטן ה' יתברך שמח... לימדת אותי מהי המעלה לדבר עם ה' ולפנות אליו במילים שלי, גם כשלא הייתי בכיוון הנכון.

אז אני תמהה... מה קרה? למה אחרי שנים רבות פגשתי אותך והעיניים שלך כאובות? למה הלב שלך מכווץ וכל

כך רוצה את ה' הטוב, אך מתקשה לקבל את הטוב בעטיפת 'רע' שכנראה קיבלת?

אני לא יודעת כלום, אני לא שופטת אבל בכל זאת בא לי לצעוק, בא לי לנער... את אמרת לי שה' טוב! את לימדת אותי שכל מה שהוא עושה זה לטובה! איך יכול להיות שהשנים טישטשו את זה? איך יכול להיות שיצר הרע מצליח להערים? עלייך? זה לא הגיוני.

תהיית... זה כל אחת מאיתנו. לכולנו יש תקופות חזקות באמונה ותקופות פחות. נשתדל לפחות לדעת מה היה שם, למה התקרנו, הרבה פעמים זה תלוי בסביבה. אם את חברה קרובה של אשה צדיקה ככל שתהיה, אבל מתלוננת, ממורמרת וקשה לה לראות את הטוב - זה ישפיע עלייך מתישהו. תדעי שזה מאוד יכול לגרום לך להסתכל על העולם בצורה אחרת.

ה' הוא טוב. ה' הוא טוב. ה' הוא טוב. אם יכולתי לרשום את זה כאן עוד 300 פעם הייתי עושה את זה, כדי שיכנס לי ולכן לראש שזו האמת היחידה והמוחלטת וכל מה שנראה אחרת הוא שקר. איך נדע שאנחנו באמת מאמינות בזה? ולא רק 'מצפצפות' אמונה? על ידי מה מודדים אדם מאמין? על ידי שמחת הלב שלו. הרגע בחיים. כמה זמן ביום אנחנו שמחות באמת? וכמה זמן אנחנו מבזבזות על דברים אחרים... נקודה למחשבה.

החטופים מילים שהבעל אמר להם לפני שבוע, חודש, שנה! ודאי שלא! היו נותנות הכל רק שהבעל יחזור... יש לידך בעל שנמצא איתך, ישן לידך, דואג לך- תעריכי! "איזה הוא העשיר השמח בחלקו" - את רוצה להרגיש עשירה? שיש לך הכל? תשמחי בחלקך. תהיי עם בטחון שאצל הקב"ה אין טעויות, ואם הוא זיווג ביניכם, זה הכי נכון לך כרגע... "בשמחה" אותיות "מחשבה". על ידי מחשבה את יכולה ליצור לעצמך מציאות שמחה. במחשבה תחליטי שאת אוהבת את בעלך! במחשבה תזכירי לעצמך כמה האנרגיה שלך בבית חשובה. כשאת תהיי עצבנית- כל הבית בלהבות חס ושלום... כשאת תהיי עצובה- כל הבית בדאון... אבל כשאת שמחה- כל הבית באורות! הכניסי מוזיקה ושירים לשגרת היום, תרקדי קצת עם הילדים, תפתחי לבעלך את הדלת עם חיוך רחב-מה יש? החיוך לא עולה כסף! אבל השמחה שלך יקרה וחשובה יותר מהכל...

הבנות שלך מסתכלות עלייך מחייכת, ויחשבו לעצמן- איזה כיף זה להיות אמא! יש לך אחראיות להראות להן שלהיות אמא זה לא "ממרמר ועצוב" חס ושלום... אלא שליחות ענקית ושמחה! זכרי כי "אין שכינה שורה... אלא מתוך דבר שמחה של מצווה", השראת שכינה מתקיימת רק בבית שמח! בהצלחה!

תאיר ארץ
מזכת הרבים
תאיר גולן

"מחשבות טובות"

ילד אחד שאל את אבא שלו: "אבא מה זה גבר?" אמר לו האבא: "גבר זה מי שדואג לפרנס את המשפחה שלו, שדואג לשלילדים שלו לא יהיה חסר כלום ותמיד המשפחה שלו תהיה מאושרת". אמר לו הילד: "וואו! אז אני מקווה יום אחד להיות גבר כמו אמא!"... ישתבח שמו, היום הנשים הן "סופרמניות" של ממש... אנחנו יכולות לעשות (כמעט) הכל! רק דבר אחד שמבקשים מאיתנו, הכי קשה לנו בעולם... מה הוא? להיות שמחות! בעזרת ה' השבוע, נקבל בברכה את חודש אדר, וידוע כי מ"שנכנס אדר

מרבין בשמחה". קל לכתוב קשה לבצע... ידוע שאחד הדברים שקשים לנו הנשים זה לשמור על שמחה, לפעמים הבעל יכול לומר לאשתו: "מה קרה, למה את לא צוחקת?" היא תענה לו: "אין לי על מה...". הוא ישאל: "למה, מה קרה?" היא תשיב לו: "אתה לא זוכר מה אמרת לי לפני שבוע?!"... והיא כבר מתחילה לדבר לעצמה, "איך לקחתי אותו..." גברת! תשמחי! את יודעת כי יש נשים שעדיין אין להן בעל? היו נותנות הכל רק בשביל שיהיה להן עם מי לריב! את חושבת שבזמן המלחמה, עניין את נשות

📞 | במזמנך הפנוי | 🏠 | בבית

📞 | מתאים | 📞 | 055-6-888-010

לפרטים והתנדבות <
055-6-888-010

קדושה
סוכ ליהיות

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב יגאל כהן שליט"א
מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש
של קירוב לבבות וחברותא טלפונית
שיחת טלפון שבועית בהתנדבות
עם בנות שמחפשות להתחזק

מפנקסו של מחנך

הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

לסמוך על 'שארל'

בפרשת השבוע אנו זוכים לקבל את משפטי התורה, פעמים לרגע עובר בראש מה ענין החוקים, כהורים וכמחנכים צריך לדעת שחוק זה גבול, והוא הבסיס לחינוך האדם, כי 'עיר פרא אדם יוולד'.

הייתי רוצה לתת עוד נקודה שענין החוקים הוא לסמוך על יוצר החוקים שכוונתו לטובה, וזה מתחיל מחוקי התורה ועובר לחוקי הבית והמסגרת החינוכית.

מספרים שהיה לוליין גדול בשם 'שארל', הוא היה נוהג ללכת על חבל דק אותו היה קושר לשתי גדות, בעיקר במקומות מסוכנים ובלתי אפשריים. באחת הפעמים החליט שארל לאתגר אפילו את עצמו. הוא קשר חבל דק באורך עשרות מטרים מעל מפלי הניאגרה העצומים כאשר הגובה בין החוט המתוח למפלים השוצפים עמד על מאות מטרים. השמועה על הניסיון הנועז עשתה כנפיים וביום המיועד התאסף קהל גדול של אלפי אנשים שעמדו על שפת המפלים וצפו בהתרגשות בשארל המהלך בבטחה על החוט וחוצה אותו בשלום.

הקהל המתוח הריע והשתולל ברגע ששארל הציב את כף רגלו על שפת הצוק השני ולא פסק מלמחוא כפיים. אלא שאז נשא שארל את קולו ושאל את הנאספים:

אתם מאמינים שאוכל לחצות את המסלול כאשר אני דוחף עליו מריצת ברזל ועליה משקל של 100 ק"ג?

הקהל ענה כן, ושג 'שארל' 'שארל' 'שארל'...

כאשר הגיע שארל לצד השני, כולם הביטו בהערצה על האיש בעל המיומנויות הנדירות שמצליח להפתיע בכל פעם מחדש. עם סיום מחיאות הכפיים שאל שארל את הקהל:

האם אתם מאמינים שאצליח לעשות זאת שוב כאשר מישהו יושב בתוך המריצה בלי 100 ק"ג?

הקהל חש שהוא יוצא מגדרו. הם לא הפסיקו לצרוח את שמו של שארל והבטיחו לו שהוא מסוגל לעשות זאת בקלות. שארל שוב: האם אתם משוכנעים בכך, אתם בטוחים שאצליח? הקהל שאג: כן.

מי מתנדב לשבת במריצה?

שקט השתרר על שפת מפלי הניאגרה. איש לא פצה פה. הקהל שאך לפני דקות ספורות הריע, שאג, תמך ועודד את שארל נאלם דום.

התפקיד שלנו לסמוך על בורא עולם ולדעת שהוא מוליך אותנו בדרך הבטוחה ובחוקים הטובים ביותר עבורנו כבני אדם, וזאת מחובתנו להנחיל לילדינו.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוחיון רב קהילת
'משכנות התורה', מרצה ומטפל

לעזור גם כשכואב

"אני עדיין כועס עליה מהבוקר, למה לעזור לה עכשיו?! יש הבדל מהותי בין גברים לנשים בזוגיות. הגבר נברא לבד - 'וייצר ה' אלקים את האדם' - הוא התחיל את החיים כ'בודד'. האשה נבראה ישר לזוגיות - 'אָעֲשֶׂה לָּו עֶזְרָא כְּנַגְדּוֹ' - היא 'שותפה' מטבעה.

לכן, לאשה הרבה יותר טבעי להמשיך לתת מעצמה לבית גם כשיש מתחים. היא ממשיכה לבשל, לסדר, לדאוג - כי זו הטבע שלה. אבל הגבר? כל זמן שהוא עוזר בבית ועושה את הדברים המוטלים עליו, הוא מרגיש שהוא 'מתנדב'.

אז כשהיא אומרת לו משהו פוגע, עושה לו עקיצה קטנה, או משהו שמכעיס אותו - הוא פשוט מפסיק 'להתנדב'. ובמחשבה הוא אומר לעצמו: 'איזה יופי! יש לי פס עכשיו שלושה ימים לא לעשות כלום...' וכאן נכנסת פרשת משפטים - 'כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֶׁנֶּאֱדָר רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאֹו וְחִדַּלְתָּ מֵעֹזב לוֹ עֹזב עִמּוֹ' - כשאתה רואה את החמור של השונא שלך רובץ תחת משאו, חייב אתה לעזור לו!

שימו לב - לא מדובר בחבר, לא במכר, אלא בשונא שלך! מישהו שפגע בך, שכעסת עליו. והתורה מצווה: עזוב תעזוב עמו. חובה לעזור, גם כשכואב.

דמיינו זוג שרבו בבוקר. היא אמרה לו משהו שפגע בו עמוק. הוא יצא לעבודה כועס, נפגע, מרגיש שהיא לא מעריכה אותו. כל היום הוא חושב: 'למה אני צריך לעזור לה? בערב אני לא עושה כלום!' ואז הוא מגיע הביתה. היא שרועה על הספה, עייפה, הילדים בוכים, הבית בלגן. היא צריכה עזרה דחופה. מה הוא עושה?

הנטייה הטבעית של הגבר: 'היא פגעה בי בבוקר, אז בערב היא תסתדר לבד'. אבל התורה אומרת משהו אחר: דווקא עכשיו, כשאתה כועס - זה המבחן האמיתי של האהבה. כי קל לעזור כשהכל טוב. קל לתת כשמקבלים בחזרה. אבל לעזור כשכועסים? לתת כשפגיע בך? זה המבחן.

והנקודה החשובה ביותר: העזרה היא לא טובה שאתה עושה - היא חובה שלך. גם כשכואב. גם כשנפגע. גם כשהלב שלך אומר 'לא מגיע לה'. התורה מצווה: עזוב תעזוב.

אבל איך בפועל עושים את זה? איך עוזרים כשהלב כואב? אונקלוס מתרגם את המילים 'עזוב תעזוב עמו' בצורה מדהימה: 'משפך תשבוק מא דבלבך עלוהי ותפרק עמה' - תשחרר את מה שבלב שלך עליו, ותעזור לו.

הנה התובנה: הסיבה שאתה לא רוצה לעזור היא אתה החלטת לסחוב את ההרגשה הרעה על הלב! אתה מחזיק את הכעס, את הפגיעה, את הטענות. וזה מה שמונע ממך לעזור.

אומרת התורה: עזוב את מה שאתה מחזיק על הלב - זה לא מועיל לך! שחרר את זה. ועל ידי זה תזכה להרוויח קרבת ה' וקשרים טובים וחשובים בחיים. רוב הקשיים שלנו בזוגיות מגיעים בעקבות דברים שהחלטנו לסחוב שלא לצורך. סיפרנו לעצמנו שזה 'הדבר הנכון לעשות' - להחזיק את הכעס, להיזכר בפגיעה, לא לשכוח. אבל התורה אומרת: תעזוב! תשחרר! זה רק מכביד עליך.

העזרה בזמן כעס מרפאת את הכעס עצמו. כשאתה עוזר לה למרות הכעס, משהו נשבר בתוך הלב. הכעס מתחיל להימס. והיא רואה: 'הוא כועס עליי, אבל הוא עדיין כאן בשבילי'. זה הסוד של 'עזוב תעזוב' - עזוב את הכעס שבלב, ועזור בפועל. ותגלה שהמשא הכבד ביותר שסחבת לא היה המשא שלה - אלא המשא שלך על הלב.

יש + מזל + לישראל

הרב אלדר נגר
מנהל רוחני בישיבת 'יגל ליבי'

בני מזל דלי

בני מזל דלי בטבעם אנשים בעלי רגש מפותח וסוער מאוד, כל דבר שעובר עליהם בחיים מפתחים את זה למדמים עצומים.

רגש סוער זה הוא אתגר גדול לאדם, פעמים רבות ימצא עצמו פגוע מאוד מאנשים שאוהב וקרובים ללבו וחייך, ובפרט בזוגיות תהיה השלכה גדולה לרגש זה, והדרך לרפא אותו כבר ביאר שלמה המלך בספר משלי 'האגה בלב איש ישחנה', ישחנה זה אומר יוריד אותה למטה, בשפה שלנו לא רק שלא יעצים אותה אלא ינמיך אותה, דהיינו עלינו להבין שאחרי שעובר עלינו דבר מסוים, זה לא שמיד הוא מתעצם למימד

גדול וסוער, אלא קודם לזה תהליך בלבנו ונפשנו, שאנחנו טוחנים את זה במחשבות, ומעצימים את הכוונה שמאחורי המעשה או האמירה של מקורבנו שאמר או עשה זאת, וזה מייצר כאב בדרך כלל, והדרך לרפא זאת היא לפני שזה מתעצם או גם אחרי שמתעצם, פשוט לחשוב מחשבות שמנמיכות את זה, כמו "לא נראה לי שהוא התכוון ככה לפגוע", או "זה לא כזה נורא סך הכל", "למה שמשוה ירצה לעשות לי רע כל-כך", וכדומה.

וחובה עלינו להבין את המסר של התורה הקדושה, שזה לא אוטומט שזה מתעצם ככה, אלא זה הבחירה שלנו, שאנו בוחרים להעצים אותו על ידי מחשבות שמעצימות אותו, אלא שיש כאלה שנולדים עם הנטייה למחשבות שמעצימות את הרגש, אבל על ידי התמדה תמיד להנמיך אותו, אז בעזרת השם ניצור איזון לרגש, ונזכה לא להיפגע ולנהל חיי זוגיות תקינים ונצליח להחזיק במקומות עבודה ועם החברה ולהשתמש ברגש באיזון לפי איך שנרצה להפעיל אותו, בהצלחה.

היריד של החיים

אי אז בימים ההם, נפתח אחת לשנה "היריד הגדול". זה לא היה סתם אירוע - זה היה המבחן השנתי לכל סוחרי העיירות. מי שהצליח ביריד, התפרנס בכבוד כל השנה. מי שפספס - נותר רעב.

באחת השנים, החורף הרוסי היה אכזרי במיוחד. רוחות יללו, סופות השתוללו, והשלג כיסה כל שביל - מוחק את הגבול שבין הדרך הסלולה לתהום. אבל יריד זה יריד, ואף סוחר לא חשב לפספס את פרנסתו למשך השנה בשביל סערה זמנית.

וכך מצאה את עצמה קבוצת סוחרים בשעת ערב בפונדק דרכים, קפואה ורועדת. הם עצרו לנוח מן הדרך הארוכה, והתכוונו להשכים עם שחר ולהמשיך בדרכם אל היריד.

כולם - חוץ מסוחר אחד.

"אני מוכרח להגיע ראשון אל היריד!", הרהר הסוחר לעצמו באי-שקט, "עלי לחטוף את הסחורה הטובה ביותר לפני כולם!".

באישון ליל, כשכולם עדיין ישנים, הוא קם. הקור בחוף חדר לעצמות והיה בלתי נסבל. הוא רתם את הסוס בידים רועדות, לגם בקבוק שיכר שלם כדי לשרוד את הכפור, ויצא אל הדרך.

אבל השכרות, העייפות והחשכה עשו את שלהם. לאט-לאט הוא נרדם על המושכות...

הסוס המשיך לפסוע בשלג הכבד, ובאין מנהיג - החל לפלס את הדרך לפי הבנתו. הוא נטה ימינה, ושוב ימינה - חג סביב עצמו במעגלים חסרי תכלית.

בינתיים עלה השחר והסוחרים הקיצו משנתם. בצאתם לדרך הם שמחו לגלות בשלג שלפניהם חריצי עגלה.

"מישהו כבר עבר כאן לפנינו!", קראו בשמחה, "הבה נלך בעקבותיו!".

יום שלם הם דהרו, ורק לפנות ערב הם הופתעו לגלות את עצמם... באותו פונדק ממנו יצאו.

התברר שיום שלם הם דהרו בעקבות עגלון שיכור וסוס תועה, ולמרבה האכזבה הם החמיצו את היריד.

וביריד החיים?

גם שם יש הזדמנויות - לגדול, ללמוד, לבחור נכון, להיות אדם טוב ואישיות מטיבה. אבל מתוך שכרות המידות השליליות אנחנו עשויים להניח לגוף להוביל אותנו - כסוס חומרי דוהר - להתבוסס בהבלי העולם הגשמי...

לפעמים אנחנו רק נסחפים אחרי "עקבות בשלג": עושים מה שכולם עושים, נסחפים אחרי טרנדים שונים או לחץ חברתי. לא עוצרים לשאול מי הוא המוביל, ולאן?

אז לפני שאתה הולך בעקבות כולם - עצור.

שאל את עצמך: מי מחזיק אצלי במושכות?

אל תתנו לשיכר הקנאה ולסוס התאוה להחמיץ לכם את היריד של החיים.

אל תפחד, קפוץ למים.

במהלך החיים עובר האדם תקופות שלכאורה נראות מורכבות.

אתגרי החיים מעמידים אותנו שוב ושוב מול השאלה הגדולה: "כיצד אני עובר את זה בהצלחה?" לא פעם זה נראה גדול מדי. אפשר לשמוע אינספור פעמים אנשים המתארים מצבים שונים ואומרים: "זה גדול עליי". ובמבט ראשון - הם צודקים.

לא תמיד יש לאדם את היכולת להתמודד בכוחות עצמו מול מהלומות החיים. אך כאן מתעוררת שאלה עמוקה בהרבה: אם באמת אין לאדם כוח להתגבר ולנצח כל דבר - כיצד הוא אמור לעבור את החיים בהצלחה? ישנו ביטוי המוכר לתיאור מצבי קיצון: "הגיעו מים עד נפש".

במשל, הביטוי מתאר אדם העומד במים עמוקים, עד שהמים מגיעים לדרכי נשימתו, והוא כבר אינו מסוגל להחזיק מעמד - חלילה סכנת חיים.

וכך בדיוק מתואר כל מצב שבו אדם ניצב מול מציאות הנראית בלתי פתירה. והשאלה מתעצמת: כיצד ניתן לצלוח מצבים כאלה?

תשובה מרתקת לכך זכיתי להבין, בסיעתא דשמיא, דרך סיטואציה מיוחדת שחוויתי לאחרונה.

באחד מימי השבוע האחרון, בתי הקטנה בת השנתיים הגיעה לפתח חדרה כדי להוציא משחק. אלא שהיא נעצרה - החדר היה בעיצומו של ניקיון, והרצפה היתה רטובה במים. היא הבינה שאינה יכולה לעבור, שכן לא רצתה להירטב. אבל על המשחק - היא לא היתה מוכנה לוותר. במחשבה מהירה ויצירתית במיוחד, היא מצאה פתרון: היא הניחה את כפות רגליה על כפות הרגליים שלי, והסבירה לי בשפתה המיוחדת שהיא רוצה שאני אעבור יחד איתה על המים - וכך תוכל להגיע למשחק הנחשק מבלי להירטב.

ההבנה הפשוטה הזו הובילה אותי, בסיעתא דשמיא, לתובנה עמוקה הרבה יותר. היא ידעה שאין בכוחה לעבור את הרצפה הרטובה לבד. אבל אבא שלה? בוודאי שיכול. כל מה שנדרש ממנה הוא להיאחז - ולהגיע ליעד.

באותם רגעים שאלתי את עצמי: מדוע אני לא מצליח להגיע לתובנה הזו בעצמי? גם אני, כמו כל אדם, עומד מול מצבים שבהם "הרצפה רטובה". לעבור לבד - איני יכול.

אבל למה אני לא מטפס על אבא? גם לי יש אבא. אבא חזק, שאומר לי: תסמוך עליי, תחזיק בי, תישען עליי - ותגיע לאן שאתה צריך.

אכן, החיים לעיתים מורכבים. אך מאף אחד מאיתנו לא נדרש לעבור אותם לבד. יתכן שבאמת אין לנו את היכולת - אבל עם אבא הכל אפשרי.

דווקא אז הבנתי לעומק את משמעות הפסוק: "כִּי תַעֲבֹר בְּמַיִם אַתָּה אֲנִי, וּבְנֵהוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ". עלינו רק לזכור - בכל מצב ובכל מקום - אבא תמיד איתנו. ולכולנו יש אבא חזק דיו כדי להעביר אותנו בבטחה כל שלב ותקופה בחיים.

משפט אחד שמסכם הכל: בלי בורא עולם - אי אפשר לעבור את הדלת. אבל עם אבא? אפשר גם לקרוע את הים.

שבת שלום.

מיועד לגברים ולנערים שמחפשים להכניס משמעות לערב שלהם בדרך ייחודית ומרגשת.

להרשמה שלחו ווטסאפ למספר <

055-8837733

חלמת על חברותא אישית בקצב שלך?

פרויקט "ענפים" עם כל הפינוקים בשבילך!

פעילות לילדים יחידים נהנים בחוד הסמך בזמן שאתה משקיע בנימוך

ארוחת ערב מפנקת אחרי יום עבודה מגיע לך להתפנק.

לימוד תורה אחד על אחד בקצב שלך ובאיזירה מזדממת

יגל לנוער

לא זכו לטעום ולהכיר את בורא עולם ואת ספר ההוראות הנפלא, ולקרבו לדרך האמת על ידי דוגמא אישית נאותה (דיברתי לאחרונה עם יהודי שבנו טס לתאילנד לשליחות מטעם חב"ד, ואמר לי שאמר לבנו שלא צריך לטוס עד תאילנד לשליחות קירוב, אלא אפשר לעשות שליחות נפלאה בבניין בו אתה מתגורר...) או לימוד חברותא פעם בשבוע ואפילו מידי ערב, ומי שחננו בורא עולם בממון אף הוא יכול לתפוס פיקוד על כמה מאחינו ולא להרפות עד

מותר לשלוח מישהו שיחסל את הכהן הגדול? אני לא הצלחתי להתאפק, וצחקתי. אך לתדהמתי כולם נשארו רציניים, עד כדי כך שלא הבינו על שם מה היה הצחוק

הגדול הזה...

ממש בתחילת פרשתנו התורה מלמדת אותנו שכאשר יהודי נתפס בגנבתו ואין לו מניין לשלם, אזי הוא נהפך ל"עבד עברי" כדי להחזיר את גניבתו, אך הדבר המעניין הוא שהתורה מציבה קריטריונים מאוד נוקשים ומסובכים לקניית עבד, עד כדי כך שמוכרח המציאות

שהאדון יהיה: א. עשיר ב. אדם מיושב בדעתו עם מידות טובות ומשפחה בריאה. וזאת בכדי שהעבד ילמד כיצד צריך לחיות, כיצד בונים משפחה, ואיך מתייחסים לאנשים, והתורה ממשיכה ורומזת לנו שמרוב שהאדון נותן לו הרגשה טובה הוא מסוגל לבקש להמשיך להיות עבד... ואם אָמֹר יֹאמְרוּ הָעֶבְדִּים אֶת אֲדֹנָי... לא אֶצֵא חֶפְזִי (שמות כא, ה).

מוריי ורבותיי: המושכות בדינו! אם נתפוס פיקוד לתקן את מעשנו, ולתת דוגמא לכל סביבתנו אזי עולמנו ומצבנו יראה טוב יותר! שהרי לכל יהודי עובד ה' יש את האפשרות לתפוס פיקוד לפחות על שניים מאחינו, שעדיין

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף ראש "מרכז התחברות" ר"ג

מצב האומה...

לפני מספר חודשים הזמינוני לדבר בפני כ-20 נערים, הכתובת הייתה: שכונת פשע...

כשנכנסתי ראיתי בחורים שנראים מסוכנים, אך לא ידעתי עד כמה...

השיעור התחיל על מי מנוחות, כולם היו קשובים, ואף שאלו שאלות לעניין.

תוך כדי השיעור הכנסתי נושא קצת רגיש: סיפרתי להם שבזמן שהיה בית המקדש קיים, אדם שרצח בשוגג היה צריך לרוץ לעיר מקלט, כדי להימלט מנקמתו של גואל הדם. והדרך היחידה לצאת משם היא פטירת הכהן הגדול (שהוא בן 36 - פעמיים ח"י...!)

לפתע קם בחור "הר אדם", מלא קעקועים, ושאל בתמימות אופיינית... כבוד הרב: "האם לפי ההלכה

שיראה במו עיניו איך נכנסו תחת כנפי השכינה, וכן כל אחד במה שבורא עולם חננו יכול להחזיר מינימום 2 יהודים לכור מחצבתם ואין גבול לשכרו!

אם נבין שאין סיכוי למשיח להגיע ללא מציאות זו, לא נחכה למחר בבוקר, אלא תיכף ומיד נתחיל לפעול!

וכמובן שהפעולה הראשונה היא לקבל על עצמנו להתפלל ג' פעמים ביום שכל עם ישראל יחזרו בתשובה (כולל אנחנו) עוד בדור זה, ובכך נזכה להקביל את פניו של משיח צדקנו בגאולה הקרובה ובבניין בית המקדש בבי"א.

בברכת שבת שלום ומבורך!

אָמֹר מַעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה

פרק א' משנה ט': 'שמאי אומר - אָמֹר מַעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה'.

השבת אני רוצה שנתמקד בעצה המופלאה הזו של שמאי.

כמה קל לדבר על שינוי, על התחזקות, על שיפור. כמה פעמים אמרנו לעצמנו - "אני אהיה טוב יותר, אני אתגבר על הכעס, אני אשקיע יותר בזוגיות, בילדים, בעבודת ה'" אבל שמאי בא ומלמד אותנו - דיבורים לחוד, ומעשים לחוד.

אל תדבר הרבה - תעשה הרבה. אל תבנה לעצמך הרים של ציפיות ואז תיפול מהן. תתחיל

הרב יהונתן פרטוש רב בישיבת "יגל ליבי" וראש מדרשיית ענפים ב"ב

בצעד אחד קטן - אבל תעשה אותו באמת. מעשה קטן שווה יותר מאלף כוונות ודיבורים. כמו שמלמד אותנו מורנו הרב יגאל כהן שליט"א - "הקב"ה לא מבקש ממך לשלוט על הכל, אלא לעשות את המקסימום שלך". תעשה מעט - אבל באמת!!! לפי היכולת שלך, מהמקום שלך, עם הלב שלך. וכשתעשה - תראה סייעתא דשמיא שלא דמיינת.

כשאנחנו עושים - בורא עולם מצטרף למאמץ. אל תדחה, אל תחכה. תתחיל בצעד שלך - והקב"ה כבר יתן לך כנפיים.

שבת חלאה בעשייה טובה, צמיחה אמיתית, וברכה גדולה.

קמתק סקת

סרק 46 תקציר:

אלי, סכולי וכוני חופרים פצצה כדי לברר, אולם אז נזקקים בשעת הלמוד היפית. הפדופוסור סוכצ את הקולטות ופתקו חפצה סנדלף צליהם בעצת טיבכחו. וביעס - האקרים ספצחים את הקוד בכחו של גדי ופצבו סל גדי סכרד.

אולי בכל זאת נצא ונקמד אחר כך... הפרופסור יכול להופיע פתאום... המכנית שלנו תרד לטמיון...

אלי, מה אתה? תורה מגננה ומצילת!

מה קרה לכם???

למה הם חוזרים???

תשמע אותם, הם צועקים הציול!

איי! נשפר עליהם חמר צורב מאדו אמה לא מרים, אלי? אולי אקונומיקה, אולי א... אולי מקצחו

אמה באמת מחכה שפקופים יענו לנו?

לא, אני מנסה להבין לכו... מה יכל לקרות לקופים ברנעים אחרים של מנוסחה? מי חכה להם שם?

למה עצים לא עולים לכיתה ד? כי הם מפחדים מהחטיבה

המטופל: "דוקטור, כולם חושבים שאני שקרן! אף אחד לא מאמין למילה שלי!" הרופא: "נו באמת, אל תמציא סיפורים..."

למה דגים לא משחקים כדורסל? כי הם מפחדים מהרשת!

הילד/ה הזוכה
דויד דמארי
מנתניה

מה הדין של ביצה שנולדה ביום טוב?

תשובה מפרשת מקץ שבעים שנה.

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס anafeamalon@gmail.com

אנציקלופדיה ליגל וליבי

שוב שבת שלום ילדים חביבים, איך השבוע טס וכבר נפגשים שוב.
יגל: השבוע שאלתי את ליבי שאלה, ורציתי לשתף אתכם גם כן. הרי אנחנו כבר משפחה לא?!!
 אני מאוד אוהב לשתות מים, ואני שותה כל פעם.
 ושאלתי אותה- האם אני צריך לברך כל פעם שאני שותה?
 וליבי שאלה אותי- כשאתה שותה מים אתה צמא?
 לא הבנתי מה השאלה. תסבירי לי וגם לכל הילדים הצדיקים שקוראים כעת את השורות הללו.
ליבי: בשמחה רבה... דבר ראשון צריך לזכור, שעל מים מברכים 'שהכל נהיה בדברו' רק שצמאים!
 דבר שני: אם שותים לעיתים קרובות ואין לו שום הנאה, אז לא צריך לברך. ואם נשאר באותו מקום כמו בבית או בכיתה, לא צריך לברך שוב 'שהכל'.
יגל: תודה רבה על התשובה המלאה והמחכימה.
יגל וליבי: תודה רבה לכם ילדים יקרים, תאמרו זאת גם כן לאחים וחברים, וכך תזכו להיות גם מזכי הרבים.

שבת שלום

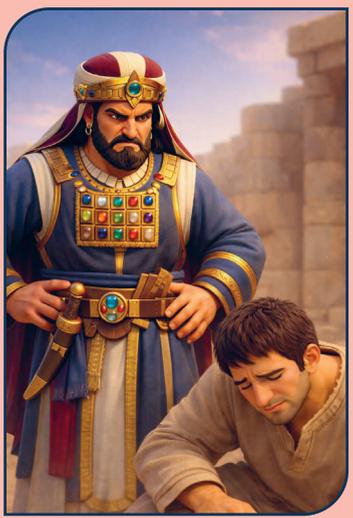
לא משנה אם הוא עשיר או עני, חזק או חלש, חברותי או בודד - כולם שווים בעיני ה'. ה' רוצה מאיתנו לטפל בכבודו של כל אדם, במיוחד במי שצריך עזרה או שנמצא במצב קשה. כשאנחנו רואים ילד שמשחקים איתו פחות, או מישהו שצריך עזרה, ה' רוצה שנזכור שגם הוא חשוב בדיוק כמונו. לא לצחוק, לא להתעלם, אלא לכבד ולעזור - כי כולנו ילדים של אותו אבא שבשמים. שבת שלום ומבורך.

פרשת שבוע אוֹרֵיך

פרשת משפטים

בפרשת משפטים יש הרבה מאוד חוקים על עבדים - איך צריך לשחרר אותם, איך לטפל בהם, מה הזכויות שלהם. זה נראה קצת מוזר - למה התורה כל כך מתייחסת לעבדים?
 בזמנים הקדומים, עבדים בכל העולם היו כמו חפצים. האדונים יכלו לעשות להם מה שהם רוצים, ואף אחד לא דאג להם. אבל התורה אומרת משהו מהפכני - גם עבד הוא בן אדם! יש לו כבוד, יש לו זכויות, וצריך לטפל בו בצורה טובה.
 למשל, התורה אומרת שאם אדון מכה עבד ומזיק לו - העבד יוצא לחופשי! היה זה דבר מדהים באותם ימים. התורה רצתה ללמד את עם ישראל שכל אדם, גם מי שנמצא במצב נמוך, חשוב וצריך כבוד.
 ילדים יקרים, ה' מלמד אותנו שכל אדם הוא בצלם אלוקים.

מצאו 10 הצל'ים

מהל

הפסוק למסעך בפראה

הילד/ה הזוכה
שירה דודי
מירושלים

תשובה מפרשת מקץ:

"וימצא, הגביע, באמתחת, בנימו"

יודעים את התשובה

שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

מאוד. הם פחדו שיקרו צרות לכל היהודים. פנחס נזכר בברכת האדמו"ר מבעלז והחליט לנסוע אליו מיד. הרבי שמע את הסיפור ואמר לו: חזור הביתה, עמוד ליד הגוי ואמור את כל הווידוי.

פנחס עשה בדיוק כפי שנאמר לו. וכשסיים לומר את הווידוי, קרה נס גדול: הגוי קם על רגליו, רץ לביתו - ושם מת.

כך התברר לכולם שהמוות לא קרה בבית המרזח. פנחס הודה לה', ובזכות ברכת האדמו"ר מבעלז המשיך לנהל את עסקו בהצלחה ובשלווה.

סיפורי צדיקים

השיכור שחזר לחיים

פעם אחת, לפני שנים רבות, חי יהודי בשם פנחס. פנחס היה אדם טוב ולב חם. לאחר שהתחתן, קיבל מהוריו בירושה בית מרזח קטן. זה היה מקום שבו אנשים באו לשתות ולנוח קצת מהדרך.

לפני שפנחס התחיל לנהל את המקום, הוא שמע על אדמו"ר גדול וצדיק מבעלז. פנחס נסע אליו וביקש ברכה שהעסק יצליח ושתהיה פרנסה טובה למשפחתו. האדמו"ר בירך אותו, ופנחס חזר לביתו בשמחה.

אבל העבודה לא הייתה קלה. גויים רבים היו נכנסים למרזח, שותים הרבה, משתכרים, וכשהגיע זמן התשלום היו צועקים: "לא שתינו בכלל!" וכך היו הולכים בלי לשלם. זה חזר על עצמו יום אחרי יום, והפרנסה הייתה בסכנה.

כדי לעשות סדר, תלה פנחס שלט גדול ברוסית: "אין מכירה בהקפה - רק במזומן". הוא קיווה שכך הכול יסתדר.

באחד הערבים, לאחר שסגרו את המרזח, ישב פנחס עם ילדיו בחדר ולמד איתם תורה. אשתו ישבה ליד השולחן וספרה את הכסף של אותו יום. לפתע נפתחה הדלת, ורוח קרה נכנסה פנימה. בפתח עמד גוי צעיר שכבר היה שם מוקדם יותר באותו יום, והוא ביקש לשתות.

אשת פנחס אמרה לו בעדינות: קודם משלמים, אחר כך מקבלים שתייה. הגוי אמר שאין לו כסף והתחיל לצעוק. מרוב פחד, היא מזגה לו כוס אחת. אבל הוא דרש עוד ועוד. כשהיא סירבה, הוא צעק, התרגז, ובמהומה נפל לאחור, קיבל מכה בראש - ומת.

פנחס ואשתו נבהלו

נפלאות הבריאה

שמואל קוריב

הזיקית

הזיקית היא זוחל מיוחד, החי בעיקר באזורים חמים, וגם בארץ ישראל. היא מוכרת בזכות יכולתה לשנות צבעים, תכונה שמעוררת פליאה אצל כל מי שמתבונן בה.

שפה של צבעים

שינוי הצבעים של הזיקית אינו נועד רק להסוואה. הזיקית משנה את צבעה גם לפי מצבה הגופני, תחושתיה, הטמפרטורה והאור. כך היא מתקשרת עם זיקיות אחרות ומגיבה לסביבה.

לזיקית עיניים מיוחדות מאוד. כל עין יכולה לנוע בנפרד, וכך היא רואה כמעט את כל הסביבה בו זמנית. כאשר היא מזוהה טרף, שתי העיניים מתמקדות יחד בדיוק מושלם.

צייד בהפתעה

הזיקית ניזונה בעיקר מחרקים. לשונה ארוכה ודביקה במיוחד, והיא מסוגלת

לשלוף אותה במהירות עצומה וללכוד את הטרף בשבריר שנייה.

איזון מושלם

רגלי הזיקית מותאמות לאחיזה בענפים, וזנבה משמש לה כיד נוספת לאיזון. כך היא נעה באיטיות ובשקט בין הענפים מבלי ליפול.

הזיקית אינה ממהרת. תנועותיה שקולות ומדויקות, וכל צעד נעשה מתוך זהירות רבה.

כאשר מתבוננים בזיקית, רואים יצור שנברא בחכמה מיוחדת, עם התאמות מדויקות לסביבתו, המלמדות על עומק ותבונה בבריאת העולם.

נותנים עכשיו

זריזים
מקדימים!!!

זכר למחצית השקל בהידור

מבטוח המקובל רבי חיים פלאש'ני:

"כל מי שנותר מחצית השקל מובטח לו שהוא בן העולם הבא, ולא יקרה לו שום פגע רע באותה שנה, ואפילו נגזרה גזרה עליו או על בני ביתו ח"ו היא מתבטלת. ואינו בא לידי חסרון כיס באותה שנה... והמתמיד בה מידי שנה יראה זרע ויארץ ימים."

התקשרו עכשיו ← 03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

לעילוי נשמת
ר' מימון חיים בן רחל

לעילוי נשמת
מזל בת טלי

לעילוי נשמת
ר' דניאל בן נגיה

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מוהן בת זיוה ע"ה